Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
Osijek

Poslovni broj: Pr-12/2025-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku po sutkinji Ljiljani Jakša, u pravnoj stvari tužitelja Antuna Nikolića, OIB: 50078189453, iz Sikirevaca, Kardinala Alojzija Stepinca 135, zastupanog po punomoćniku Mirku Kovaču, odvjetniku u Zagrebu, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo financija, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku, Građansko – upravni odjel, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 6. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tužene Marice Plazibat, zamjenice u Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku, Građansko – upravni odjel, po objavi 2. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, za Ministarstvo financija, isplatiti tužitelju Antunu Nikoliću, OIB: 50078189453, iz Sikirevaca, Kardinala Alojzija Stepinca 135, na ime razlike plaće ukupan iznos od 153,01 EUR (slovima: stotinu pedeset tri eura jedan cent) bruto zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 22,26 EUR od 16. travnja 2014. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 20,43 EUR od 16. svibnja 2014. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 22,58 EUR od 16. prosinca 2014. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 20,60 EUR od 16. rujna 2016. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 35,89 EUR od 16. prosinca 2016. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 31,25 EUR od 16. kolovoza 2018. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,

i to do 31. srpnja 2015. po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. pa do 31.

prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, za Ministarstvo financija, naknaditi tužitelju Antunu Nikoliću, OIB: 50078189453, iz Sikirevaca, Kardinala Alojzija Stepinca 135, prouzročeni trošak u iznosu 804,09 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenoga 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka iznad dosuđenog u točki II. izreke presude, kao i zahtjev tužene za naknadu troškova povrh onih priznatih u ovom postupku.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 12. studenoga 2018. navodi da je zaposlenik tužene, djelatnik Područnog carinskog ureda Osijek, na radnom mjestu carinika, sve sukladno Rješenju o rasporedu na radno mjesto, da je u razdoblju od 30. kolovoza 2013. do 30. kolovoza 2018., prema utvrđenom radnom vremenu tužene, mjesečno ostvarivao prekovremeni rad, koji mu nije plaćen i to: u redovnom radu od ponedjeljka do petka, duže od 8 sati; u smjenama i turnusima (u smjenama dužim od 8 sati koliko je trebao raditi u smjeni) i (u turnusu duže od 12 sati, koliko je trebao raditi u turnusu), jer prekovremenim radom, kada je rad službenika i namještenika organiziran u smjenama i turnusima, smatra se svaki sat rada duži od smjene ili turnusa, te svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, kao i u radu na drugi način. U navedenim oblicima rada, tužitelj je radio tijekom mjeseca: u drugoj smjeni, noću, subotom i nedjeljom i na dane blagdane i neradne dane koji se utvrđuju sukladno s odredbama Zakona o blagdanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj, koji su u tjednu padali od ponedjeljka do petka. Odredbama važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike i ranije važećih Kolektivnih ugovora za državne službenike i namještenike, te internim aktima tužene koji se odnose na tužitelja je određeno da se prekovremenim radom, kada jer rad službenika i namještenika organiziran u radnom tjednu od ponedjeljka do petka, smatra svaki sat rada duži od 8 sati dnevno, a i svaki sat rada subotom i nedjeljom.

Prekovremenim radom, kad je rad službenika i namještenika organiziran u smjenama (2 prve – 2 treće – 2 dana slobodan) ili turnus smatra se svaki sat rada duži od redovne smjene ili turnusa, te svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati. Prekovremeni rad kojeg je tužitelj ostvarivao na drugačiji način, jer je ostvarivao sate rada koji su bili duži od dnevnog radnog vremena i koji su bili duži od 40 sati tjedno. Određeno je i da redovni mjesečni fond radnih sati koje radnik treba odraditi u tekućem mjesecu, na bazi 40-satnog radnog tjedna, te da mjesečni redovni fond radnih sati tvori umnožak radnih dana (u koje ne ulaze blagdani) u tekućem mjesecu pomnoženi sa 8 sati. Tužitelj je ostvarivao prekovremeni rad na dane blagdane i neradne dane Uskrsa, koji su u tjednu padali od ponedjeljka do petka, a koji mu nije plaćen, pošto su mu tako odrađeni sati, bili duži od predviđenog rada, utvrđenog dnevnim rasporedom tužene, kao i svaki sat rada dulji od redovnog mjesečnog fonda radnih sati. Tužitelj se obratio tuženoj sa zahtjevom za mirno rješenje spora, ali je dopisom odbijen u cijelosti. Kako se podaci o radu tužitelja, o odrađenim prekovremenim satima, nalaze kod tužene, pribavom tih podataka od tužene, odnosno nakon provedenog financijskog vještačenja, tužitelj će urediti tužbeni zahtjev.

1.1. Podneskom od 6. svibnja 2020., a sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju sudskog vještaka od 11. ožujka 2020., tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da od tužene na ime razlike plaće za razdoblje od listopada 2013. godine do kolovoza 2018. godine potražuje ukupan iznos od 14.046,11 kn / 1.864,24 eura bruto zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu tužena navodi da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 186.b. Zakona o parničnom postupku, budući tužitelj od tužene nije zatražio nikakve podatke, niti mu je tužena odbila dati podatke, pa nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevitu tužbu, te tužena predlaže odbaciti tužbu u predmetnoj pravnoj stvari. Nadalje navodi da je u odgovoru na zahtjev za mirno rješenje spora od 18. listopada 2018. prihvatila tužiteljev zahtjev za isplatom naknade na ime 9 prekovremenih sati rada za koje je utvrđeno da tužitelju nisu isplaćeni, ali da se tužitelj nije očitovao na navedeni dopis kojim se prihvaća zahtjev za mirno rešenje spora, nego je podnio tužbu tvrdeći da je zahtjev za mirno rješenje spora odbijen u cijelosti. Naglašava da su obračuni plaće za tužitelja izvršeni sukladno svim zakonskim propisima, isti provedeni kroz obvezni poslovno-informatički sustav Centralni obračun plaće (COP), kontroliran putem JOPPD obrasca porezne uprave, ispravno izvršeni i isplaćeni tužitelju u zakonom propisnim rokovima. Neosnovan je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži isplatu kamate na bruto iznos od dana dospijeća neto plaće, jer je ovakav zahtjev protivan odredbi članka 24. stavak 1. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“ 115/16.), odnosno odredbi članka 45. stavak 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“ 177/04.). Prema ovim odredbama, predujam poreza na dohodak obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac prilikom svake isplate, prema propisima koji važe na dan isplate. Stoga nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i pripadajućeg prireza porezu na dohodak, te se na te iznose zatezne kamate obračunavaju tek od dana isplate plaće. Slijedom navedenog tužena osporava tužbeni zahtjev za iznos naknade za prekovremeni rad iznad devet sati, odnosno preko iznosa od 529,29 kn / 70,25 eura, te se protivi tužbenom zahtjevu u dijelu koji prelazi navedeni iznos.

3. Općinski sud u Osijeku je presudom posl.br. Pr-425/2018-25 od 25. veljače 2021. naložio tuženoj isplatiti tužitelju iznos od 14.046,11 kn bruto sa pripadajućim zateznim kamatama, dok je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza na dohodak sadržan u bruto iznosu razlike naknade plaće, te je naloženo tuženoj naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 9.500,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate, dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom dijelu, kao i zahtjev tužene za naknadu troškova parničnog postupka. Protiv navedene presude tužena je pravovremeno podnijela žalbu.

3.1. Županijski sud u Splitu je presudom posl.br. Gž R-394/21-2 od 4. studenoga 2021., odbio žalbu tužene kao neosnovanu i potvrdio presudu Općinskog suda u Osijeku posl.br. Pr-425/2018-25 od 25. veljače 2021.

3.2. Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem broj: Revd-683/2022-3 od 9. studenoga 2022. dopustio tuženoj podnošenje revizije protiv presude Županijskog suda u Splitu, posl.br. Gž R-394/21-2 od 4. studenoga 2021. u odnosu na pravno pitanje:

„Da li se radni sati ostvareni na dan blagdana imaju smatrati i obračunati kao prekovremeni sati, iako se radi o redovnom radu i mjesečnom rasporedu rada radnika koji radi u turnusima 12-24-12-48 i neovisno o tome da li je i koliko odrađeno ukupno sati preko mjesečnog fonda radnih sati u tom mjesecu.“

3.3. Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem broj: Rev-233/2023-2 od 29. listopada 2024., dao odgovor na pravno pitanje zbog kojeg je dopuštena revizija, na način da se u smislu odredbi stavka 12. članka 44. („Narodne novine“, broj 104/13., 104/13., 150/13., 153/13., 71/16. i 123/16. - dalje: KU), odnosno stavka 10. članka 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, broj 112/17. i 12/18. - dalje: KU/17), sati odrađeni prema redovitom rasporedu radnog vremena na blagdan ili neradni dan, u smislu Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 33/96., 96/01., 13/02., 112/05., 59/06., 55/08., 74/11.), evidentiraju kao redovni rad i ubrajaju u redovnu mjesečnu satnicu. Ovisno o tome jesu li stvarno odrađeni radni sati odrađeni kroz rad u turnusima, smjenskom radu i na blagdan ili neradni dan i dr., ti sati uvećavaju se prema stavku 12. članku 44. KU, odnosno stavku 10. članku 38. KU/17. Ako tako obračunati mjesečni fond odrađenih sati prelazi redoviti mjesečni fond sati (koji je jednak za sve radnike), tek tada ti sati predstavljaju prekovremeni rad u smislu odredbe stavka 12. članka 44. KU, odnosno stavka 10. članka 38. KU/17. Stoga je pvodom revizije tužene, prihvatio reviziju tužene i ukinuo presudu Županijskog suda u Splitu, posl.br. Gž R-394/21-2 od 4. studenoga 2021. i presudu Općinskog suda u Osijeku posl.br. Pr-425/2018-25 od 25. veljače 2021. te predmet vratio istom prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, ovaj sud je pročitao Zahtjev za mirno rješenje spora (list 5-7 spisa), očitovanje (list 8 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka Darija Dumančića od 11. svibnja 2026. (stranica 212-232 spisa), očitovanje vještaka od 19. lipnja 2026. (stranica 245-246 spisa), kao i drugu spisu priležeću dokumentaciju**.**

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao djelatnika Područnog carinskog ureda Osijek, radi isplate razlike plaće s osnove prekovremenog rada ostvarenog u ožujku, travnju i studenom 2014. godine; kolovozu i studenom 2016. godine i srpnju 2018. godine u ukupnom iznosu 153,01 eura bruto s kamatama.

6. Nije sporno među strankama da je tužitelj u utuženom razdoblju bio zaposlen kod tuženice na radnom mjestu carinika, te da je podnio Zahtjev za mirno rješenje spora.

7. Obzirom na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz rješenja broj Rev-233/2023-2 od 29. listopada 2024., odnosno prijedloge stranaka, provedeno je vještačenje sa zadatkom sudskom vještaku na način da u:

varijanti A: Utvrdi razliku plaće tužitelja po osnovi prekovremenog rada koji mu nije plaćen u redovnom radu od ponedjeljka do petka duže od 8 sati, u smjenama i turnusima (u smjenama dužim od 8 sati koliko je trebao raditi u smjeni) i (u turnusu duže od 12 sati koliko je trebao raditi u turnusu), te u radu na drugi način, a sve sukladno odredbi članka 44. KU za službenike i namještenike koji je bio u primjeni u utuženom razdoblju i tumačenju te odredbe od strane komisije za tumačenje kolektivnih ugovora, iskazano u mjesečnim bruto iznosima, a za razdoblje od 30. kolovoza 2013. do 30. kolovoza 2018., a uzevši u obzir i iskorištene slobodne dane prema obračunskim listama.

varijanti B: Utvrdi razliku plaće tužitelja po osnovi prekovremenog rada koji mu nije plaćen u redovnom radu od ponedjeljka do petka duže od 8 sati, u smjenama i turnusima (u smjenama dužim od 8 sati koliko je trebao raditi u smjeni) i (u turnusu duže od 12 sati koliko je trebao raditi u turnusu), te u radu na drugi način, a sve sukladno odredbi članka 44. KU za službenike i namještenike koji je bio u primjeni u utuženom razdoblju i tumačenju te odredbe od strane komisije za tumačenje kolektivnih ugovora, iskazano u mjesečnim bruto iznosima, a za razdoblje od 30. kolovoza 2013. do 30. kolovoza 2018., a uzevši u obzir i iskorištene slobodne dane prema evidenciji tuženika.

7.1. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka od 11. svibnja 2026., odnosno očitovanja istog od 19. lipnja 2026. proizlazi da za razdoblje od 30. kolovoza 2013. do 30. kolovoza 2018., uzevši u obzir i iskorištene slobodne dane, razlika plaće tužitelja po osnovi neisplaćenog prekovremenog rada iznosi:

- prema Varijanti A (Obračunske liste): 73 sata, odnosno 531,62 eura,
- prema Varijanti B (Evidencija tuženika): 21 sat, odnosno 153,01 euro.

7.2. Na nalaz i mišljenje sudskog vještaka tužitelj nije imao primjedbi te je sukladno istom, podneskom od 18. lipnja 2026. specificirao tužbeni zahtjev i predložio da sud nakon provedenog postupka donese presudu:

„Nalaže se tuženoj Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 52634238587, isplatiti tužitelju Antunu Nikoliću, OIB: 50078189453, iz Sikirevaca, Alojzija Stepinca 135, na ime razlike plaće ukupan iznos od 153,01 EUR bruto zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 22,26 EUR od 16. travnja 2014. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 20,43 EUR od 16. svibnja 2014. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,

- 22,58 EUR od 16. prosinca 2014. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 20,60 EUR od 16. rujna 2016. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 35,89 EUR od 16. prosinca 2016. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 31,25 EUR od 16. kolovoza 2018. izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,

po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te da plati trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom prema navedenoj stopi koje teku od presuđenja pa do isplate, a sve u roku od 15 dana..“

7.3. Na ročištu 6. listopada 2026. tužena je iznijela da se ne protivi tužbenom zahtjevu tužitelja, a kako je uređen podneskom od 18. lipnja 2026., naime isti je postavljen sukladno varijanti B nalaza i mišljenja vještaka koji tužena u cijelosti prihvaća. Obzirom na iznijeto ima se smatrati da je tužena učinila nespornim osnovu i visinu potraživanja temeljem koje je tužitelj specificirao tužbeni zahtjev. Stoga je ovaj sud tužbeni zahtjev, a kako je postavljen podneskom od 18. lipanja 2026. prihvatio u cijelosti.

8. Na dosuđeni iznos tužitelju je dosuđena i pripadajuća zakonska zatezna kamata počevši od 16. u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, time da je visina zakonske zatezne kamate za razdoblje do 31. srpnja 2015. određena sukladno odredbi članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11.) od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. sukladno odredbi članka 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 78/15.), a od 1. siječnja 2023. pa do isplate sukladno odredbi članka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 114/22.) i Uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 156/22.), a od 30. prosinca 2023. do isplate stopa kamate je dosuđena u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23.).

8.1. Na dosuđeni iznos tužitelju ne pripada zakonska zatezna kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaće, kako je to tužitelj ispravno potraživao. Naime, odredbom članka 45. stavka 2. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/11., 144/12., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14., 143/14. i 136/15.), je propisano da se predujam poreza na dohodak od nesamostalnog rada obračunava, obustavlja i uplaćuje prilikom svake isplate prema propisima koji važe na dan isplate. Dakle, plaća koju poslodavac isplaćuje radniku obuhvaća osim neto plaće koja se isplaćuje neposredno radniku i sva dodatna davanja na nju, a u to spadaju i porez i prirez na dohodak, koji uz ostalo čine bruto plaću radnika, a koji se međutim obračunavaju, obustavljaju i uplaćuju prilikom svake isplate, a prema propisima koji važe na dan

isplate. Dakle, obveza uplate poreza na dohodak i prireza na porez na dohodak dospijevaju tek prilikom isplate pojedinog mjesečnog iznosa naknade plaće radniku, te prije toga (prije isplate plaće) takva obveza poslodavca nije dospjela. Zatezna kamata po svojoj pravnoj naravi je sankcija zbog zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze što znači da vjerovnik ima pravo potraživati zateznu kamatu na pripadajuću mu novčanu obvezu od dužnika tek nakon što je ova dospjela. U situaciji kao što je konkretna, kada obveza tužene kao dužnika da isplati porez i prirez na porez na dohodak na dodatak na plaću tužitelju dospijeva tek trenutkom isplate tog iznosa, onda je jasno da tužena nije došla u zakašnjenje s ispunjenjem te novčane obveze, zbog čega tužitelju ne pripada ni potraživati zateznu kamatu na taj iznos, a koji čini dio bruto plaće tužitelja (takvo shvaćanje zauzeto u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revr-1229/16 od 4. travnja 2016.).

9. Odluka o trošku se temelji na odredbi članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. - dalje u tekstu ZPP), u vezi sa člankom 155. ZPP-a. Visina parničnih troškova tužitelja određena je u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika "(Narodne novine" broj: 138/23. i 107/25. - dalje u tekstu: Tarifa), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku, to su mu dosuđeni troškovi, i to:

- sastav zahtjeva za mirno rješenje spora u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 7. točki 1. Tarife),
- sastav tužbe u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 7. točki 1. Tarife),
- sastav podneska od 30. siječnja 2019. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 8. točci 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 27. veljače 2019. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 9. točki 1. Tarife),
- sastav podneska od 6. svibnja 2020. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 8. točki 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 15. lipnja 2020. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 9. točki 1. Tarife),
- sastav podneska od 23. lipnja 2020. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 8. točki 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 25. siječnja 2021. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 9. točki 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 16. svibnja 2025. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 9. točki 1. Tarife),
- sastav podneska od 18. lipnja 2026. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 8. točki 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu 6. listopada 2026. u iznosu 50,00 eura (prema Tbr. 9. točki 1. Tarife),

ukupno 550,00 eura što uvećano za pripadajući iznos PDV-a daje iznos od 687,50 eura. Tužitelju je dosuđen i trošak vještačenja u ukupnom iznosu od 565,45 eura. Dakle, tužitelju je dosuđen trošak u ukupnom iznosu od 1.252,95 eura.

9.1. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 28. veljače 2019., naime radi se o podnesku koji je datiran s 26. veljače 2019. i koji sadrži zadatak sudskom vještaku, a koji je tužitelj po punomoćniku u zamjeni predao u spis na ročištu održanom 27. veljače 2019. Isti taj podnesak (datiran s 26. veljače 2019.), tužitelj je

preporučeno poštom proslijedio sudu 26. veljače 2019. i zaprimljen je u spis 28. veljače 2019. Dakle, podnesak zaprimljen 28. veljače 2019. za kojeg tužitelj traži trošak sastava već je predan u spis 27. veljače 2019., pa isti nije bio potreban za vođenje ovoga postupka, niti mu za isti pripada trošak. Nije mu priznat trošak sastava podneska od 8. travnja 2019., jer se radi o podnesku kojim tužitelj obavještava sud da je uplatio predujam za provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, dakle radi se o podnesku koji nije bio nužan za vođenje ovoga postupka. Nije mu priznat niti trošak sastava podneska od 3. srpnja 2020., budući je isti identičan sadržaju podnesak od 23. lipnja 2020. Nije mu priznat trošak zastupanja na ročištu 14. listopada 2020., odnosno na ročištu 21. listopada 2020., budući te troškove nije niti imao, navedena ročišta nisu održana, niti je tužitelj pristupio na iste. Nije mu priznat trošak sastava odgovora na žalbu, kao niti trošak sastava odgovora na reviziju, budući isti nisu bili potrebni za vođenje ovoga postupka. Nije mu priznat trošak sastava podneska od 15. svibnja 2025., odnosno sastav podneska od 2. lipnja 2025., budući isti nisu bili potrebni za vođenje ovoga postupka. Nije mu priznat niti trošak sastava podneska od 20. lipnja 2025., jer podnesak s tim datumom ne prileži spisu.

9.2. Tužena je izjavila žalbu protiv ranije presude posl. broj Pr-425/2018-25 od 25. veljače 2021., time da je u konačnici uspjela u žalbenom dijelu, pa joj je priznat trošak sastava žalbe protiv presude, sukladno traženju, u iznosu 200,00 eura. Tužena je uspjela u revizijskom dijelu postupka pa joj je priznat trošak revizije, sukladno traženju, u iznosu 248,86 eura. Dakle, tuženoj je dosuđen trošak u ukupnom iznosu od 448,86 eura. S ostatkom zahtjeva na ime troška tužena je odbijena.

9.3. Nakon prijeboja troškova stranaka, i to troška tužitelja u iznosu 1.252,95 eura i troška tužene u iznosu 448,86 eura proizlazi da je tužena u obvezi naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu 804,09 eura na koji iznos mu je dosuđena pripadajuća zakonska zatezna kamata počevši od 2. studenoga 2026., kao dana presuđenja (članak 151. stavak 3. ZPP-a), pa do isplate.

10. Slijedom iznijetog valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Osijeku 2. studenoga 2026.

Sutkinja: Ljiljana Jakša

LJILJANA JAKŠA

Elektronički potpisano: 02.11.2026T12:05:24 (UTC:2026-11-02T11:05:24Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 0d6f1efd-3a6e-48f0-a4d4-cee52ee61feb
Općinski sud u Osijeku

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (članak 335 stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP).

O žalbi odlučuje županijski sud.

Dostavljeno:

1. Mirko Kovač, odvjetnik u Zagrebu
2. Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, Građansko – upravni odjel, na broj P-DO-8/25

Broj zapisa: **9-3088f-79f2a**

Kontrolni broj: **01711-5ff16-2fdf3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.